

၂.၂ မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေ

သင်ခန်းစာမိတ်ဆက်

- ❖ မြန်မာနိုင်ငံသည် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် လူဦးရေနည်းသော နိုင်ငံတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် လူဦးရေ ၅၁.၅ သန်းခန့်ရှိသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူဦးရေ အများဆုံးဖြစ်သော တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံနှင့် အိန္ဒိယသမ္မတနိုင်ငံတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံကို ဝန်းရံတည်ရှိနေသည်။

ဇယား (၂. ၈) မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများ၏ လူဦးရေသိပ်သည်းမှု (၂၀၁၈)

နိုင်ငံ	ဧရိယာ (စတုရန်းကီလိုမီတာ)	လူဦးရေ (သန်း)	သိပ်သည်းမှု (ဦးရေ) (၁ စတုရန်းကီလိုမီတာ)
တရုတ်	၉၇၀၆၉၆၁	၁၄၂၇	၁၄၈
အိန္ဒိယ	၃၂၈၇၅၉၀	၁၃၅၂	၄၁၆
ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်	၁၄၇၅၇၀	၁၆၁	၁၁၀၅
ထိုင်း	၅၁၃၁၂၀	၆၉	၁၃၆
မြန်မာ	၆၇၆၅၈၁	၅၃.၇	၈၀
လာအို	၂၃၆၈၀၀	၇.၁	၃၀

Source : worldatlas

၂.၂.၁ လူဦးရေတိုးတက်လာပုံ

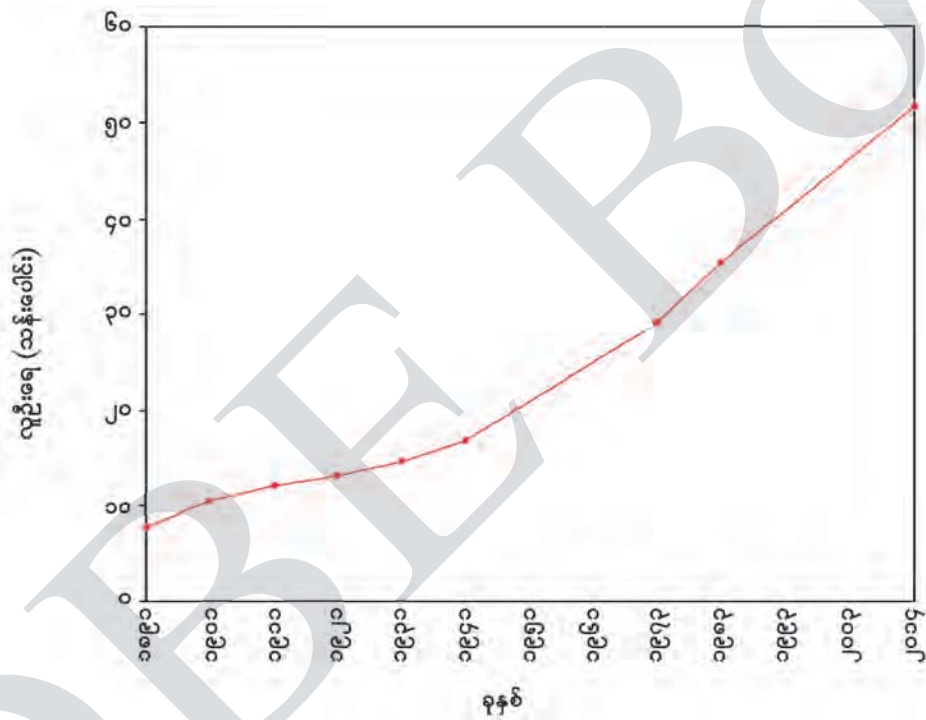
ဇယား (၂. ၉) မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေတိုးတက်မှု

သန်းခေါင်စာရင်းကောက်ယူသည့်နှစ်	လူဦးရေ (သန်းပေါင်း)	တိုးနှုန်း
၁၈၉၁	၇.၇	-
၁၉၀၁	၁၀.၅	၃.၆
၁၉၁၁	၁၂.၁	၁.၅၂
၁၉၂၁	၁၃.၂	၀.၉
၁၉၃၁	၁၄.၇	၁.၁၃
၁၉၄၁	၁၆.၈	၁.၄၂
၁၉၇၃	၂၈.၉	၂.၀
၁၉၈၃	၃၅.၃	၂.၀၂
၂၀၁၄	၅၁.၅	၀.၈၉

Source : www.dop.gov.mm

၁၈၀၀ ပြည့်နှစ်ခန့်တွင် မြန်မာနိုင်ငံလူဦးရေ လေးသန်းကျော်ရှိမည်ဟု ပညာရှင်များက ခန့်မှန်းခဲ့ကြသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံး သန်းခေါင်စာရင်းကောက်ယူမှုကို ဗြိတိသျှလက်ထက် ၁၈၉၁ ခုနှစ် တွင် ပထမဆုံးအကြိမ်ကောက်ယူခဲ့ရာ လူဦးရေ ၇. ၇ သန်းရှိခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှခေတ်တွင် ၁၀ နှစ် တစ်ကြိမ် သန်းခေါင်စာရင်းကောက်ယူခဲ့ရာ ၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် လူဦးရေ ၁၆. ၈ သန်းရှိခဲ့သည်။

လွတ်လပ်ရေးရရှိပြီးနောက် တစ်နိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာနှင့် သန်းခေါင်စာရင်းကောက်ယူခြင်းကို ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ၁၉၈၃ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၄ ခုနှစ်တို့တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် လူဦးရေ ၂၈. ၉ သန်း၊ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် ၃၅. ၃ သန်းနှင့် ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ၅၁. ၅ သန်းသို့ တိုးတက်လာခဲ့သည်။ ၂၀၁၉ ခုနှစ် ခန့်မှန်းလူဦးရေ ၅၄. ၁ သန်းရှိသည်။

ပုံ (၂. ၆) မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေတိုးတက်မှုပြပုံ

မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေတိုးနှုန်း

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီက မြန်မာနိုင်ငံ၏လူဦးရေတိုးနှုန်းသည် ၁. ၄ ရာခိုင်နှုန်းသာရှိခဲ့ပြီး စစ်ပြီးခေတ်နောက်ပိုင်းတွင် လူဦးရေတိုးနှုန်း မြင့်တက်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ၂. ၀ ရာခိုင်နှုန်း၊ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် ၂. ၀၂ ရာခိုင်နှုန်းရှိခဲ့သည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ၀. ၈၉ ရာခိုင်နှုန်း ရှိသည်။ လူဦးရေ တိုးနှုန်းကို ထိန်းချုပ်ထားသော အဓိကအချက်များမှာ မွေးဖွားနှုန်း၊ သေဆုံးနှုန်း၊ သဘာဝအလျောက် လူဦးရေတိုးနှုန်း၊ နိုင်ငံတွင်းသို့ လူများဝင်ရောက်လာခြင်းနှင့် လူများထွက်ခွာခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

မွေးဖွားနှုန်း၊ သေဆုံးနှုန်း

ယေဘုယျအားဖြင့် နှစ်စဉ်မွေးဖွားနှုန်းမှာ ကျဆင်းနေသည်။ ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ၄. ၆ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ၂. ၂၉ ရာခိုင်နှုန်းသို့ ကျဆင်းလာသည်။

သေဆုံးနှုန်းသည်လည်း ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ၃. ၉၃ ရာခိုင်နှုန်းရှိရာမှ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ၁. ၄ ရာခိုင်နှုန်းသို့ ကျဆင်းခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ မွေးဖွားနှုန်း၊ သေဆုံးနှုန်းများ ကျဆင်းလာခြင်းမှာ ကျန်းမာရေးနှင့်ကုသရေးလုပ်ငန်းများ ပိုမိုကောင်းမွန်ပြည့်စုံလာခြင်း၊ ပြည်သူများအကြားတွင် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အသိပညာများ ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာသိရှိလာခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

သဘာဝအလျောက် လူဦးရေတိုးနှုန်း

မြန်မာနိုင်ငံ၏ သဘာဝအလျောက်လူဦးရေတိုးနှုန်းသည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်က ၁ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိခဲ့ပြီး ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်ကာလများတွင် ၂ ရာခိုင်နှုန်းကျော်အထိ မြင့်တက်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ၀. ၈၉ ရာခိုင်နှုန်းသို့ ပြန်လည်ကျဆင်းခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေပြောင်းရွှေ့မှု

၂၀၀၉ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၄ ခုနှစ် ငါးနှစ်တာကာလ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း လူများပြောင်းရွှေ့မှုကို ၂၀၁၄ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းတွင် ဖော်ပြထားသည်။ ထိုကာလအတွင်း နိုင်ငံသားဦးရေ ၃ သန်းကျော် (စုစုပေါင်းလူဦးရေ၏ ၇ ရာခိုင်နှုန်း)သည် ယင်းတို့နေထိုင်ရာ ပြည်နယ်/တိုင်း ဒေသကြီးအတွင်း သို့မဟုတ် အခြားပြည်နယ်/ တိုင်းဒေသကြီးတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဇယား (၂. ၁၀) ၂၀၀၉-၂၀၁၄ ခုနှစ်အတွင်း ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီးများအတွင်း လူဦးရေပြောင်းရွှေ့မှု

စဉ်	ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီး	လူဦးရေ
၁	စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးမှ ကချင်ပြည်နယ်	၂၉၉၁၄
၂	ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးမှ နေပြည်တော်	၃၀၇၁၁
၃	မကွေးတိုင်းဒေသကြီးမှ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး	၄၄၆၀၄
၄	မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးမှ ရှမ်းပြည်နယ်	၅၂၃၂၂
၅	ရခိုင်ပြည်နယ်မှ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး	၅၂၉၄၉
၆	မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးမှ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး	၆၁၀၂၉
၇	စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးမှ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး	၆၃၃၆၄
၈	မကွေးတိုင်းဒေသကြီးမှ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး	၇၃၇၃၆
၉	ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးမှ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး	၁၂၉၆၂၁
၁၀	ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးမှ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး	၃၅၀၄၆၃

Source : www.dop.gov.mm

၂၀၀၉ မှ ၂၀၁၄ ခုနှစ်ကာလအတွင်း ဧရာဝတီ တိုင်းဒေသကြီးမှ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးသို့ လူဦးရေ ၃၅၀၄၆၃ ဦးဖြင့် အများဆုံး ပြောင်းရွှေ့ဝင်ရောက် ခဲ့သည်။ ထိုသို့ အချိန်တိုအတွင်း ဝင်ရောက်မှု များ ပြားရခြင်းမှာ ၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်(နာဂစ် ဆိုင်ကလွန်းမုန်တိုင်း) ကြောင့်ဖြစ်သည်။ အလားတူ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး သို့ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်တို့မှ လူများ ရွှေ့ ပြောင်းဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ရှမ်းပြည်နယ် သို့ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် မကွေးတိုင်းဒေသကြီးမှ လည်းကောင်း၊ ကရင်ပြည်နယ်သို့ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး နှင့် မွန်ပြည်နယ်မှလည်းကောင်း၊ ကချင်ပြည်နယ်သို့ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးမှလည်းကောင်း ပြောင်းရွှေ့ ဝင်ရောက်မှုများသည် သတ္တုနှင့်ကျောက်မျက်တူး ဖော်ရေး၊ သစ်ထုတ်လုပ်ရေးနှင့် ပြည်တွင်းကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရန် အတွက် ဖြစ်သည်။

ထိုင်းနိုင်ငံနှင့် တရုတ်နိုင်ငံနယ်စပ်မြို့များ သို့လည်း ထိုကာလများအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံသားများ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်မှုများ ရှိခဲ့သည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ် စာရင်းအရ မြန်မာနိုင်ငံသားဦးရေ ၂ သန်းကျော်သည် အိမ်နီးချင်းနှင့် အခြား ပြည်ပနိုင်ငံများတွင် သွားရောက် အလုပ်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။

၂.၂.၂ လူဦးရေပျံ့နှံ့မှုနှင့် သိပ်သည်းမှု

လူဦးရေပျံ့နှံ့မှု

မြန်မာနိုင်ငံလူဦးရေမှာ နှစ်စဉ်တိုးလျက် ရှိသည်။ လူဦးရေပျံ့နှံ့နေထိုင်မှုမှာ တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာ မတူပေ။ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရှမ်းပြည်နယ်နှင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတို့သည် လူနေထိုင်မှုအများဆုံး ဖြစ်သည်။ ထိုတိုင်းဒေသကြီး၊

Source : www.dop.gov.mm

ပုံ (၂.၇) မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း လူဦးရေပြောင်းရွှေ့လမ်းကြောင်းပြပုံ

ပြည်နယ် ၅ ခုတို့၏ ၂၀၁၄ ခုနှစ် စုစုပေါင်းလူဦးရေ သည် တစ်နိုင်ငံလုံး လူဦးရေ၏ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့် ရှိသည်။ ထိုဒေသများအပြင် စစ်တောင်းမြစ်ဝှမ်းလွင်ပြင်၊ မော်လမြိုင်လွင်ပြင်၊ စစ်တွေလွင်ပြင်နှင့် ကမ်းရိုးတန်းလွင်ပြင်များတွင်လည်း လူနေထိုင်မှုများသည်။

ဇယား (၂. ၁၁) မြန်မာနိုင်ငံ၏ နှစ်အလိုက် လူဦးရေပျံ့နှံ့မှုနှင့် သိပ်သည်းမှု

ပြည်နယ်/ တိုင်းဒေသကြီး	လူဦးရေပျံ့နှံ့မှု ရာခိုင်နှုန်း			လူနေသိပ်သည်းဆ (ဦးရေ) (၁ စတုရန်းကီလိုမီတာ)		
	၁၉၇၃	၁၉၈၃	၂၀၁၄	၁၉၇၃	၁၉၈၃	၂၀၁၄
ကချင်	၂. ၆	၂. ၆	၃. ၃	၈	၁၀	၁၉
ကယား	၀. ၄	၀. ၅	၀. ၆	၁၁	၁၄	၂၄
ကရင်	၃. ၀	၃. ၀	၃. ၁	၂၈	၃၅	၅၂
ချင်း	၁. ၁	၁. ၀	၀. ၉	၉	၁၀	၁၃
စစ်ကိုင်း	၁၀. ၈	၁၀. ၉	၁၀. ၃	၃၃	၄၁	၅၇
တနင်္သာရီ	၂. ၅	၂. ၆	၂. ၇	၁၇	၂၁	၃၂
ပဲခူး	၁၁. ၀	၁၀. ၈	၉. ၄	၈၁	၉၆	၁၂၄
မကွေး	၉. ၁	၉. ၂	၇. ၆	၅၉	၇၂	၈၇
မန္တလေး	၁၂. ၇	၁၃. ၀	၁၂. ၀	၉၉	၁၂၄	၂၀၀
မွန်	၄. ၅	၄. ၈	၄. ၀	၁၀၇	၁၃၇	၁၆၇
ရခိုင်	၅. ၉	၅. ၈	၆. ၂	၄၇	၅၆	၈၇
ရန်ကုန်	၁၁. ၀	၁၁. ၂	၁၄. ၃	၃၁၀	၃၈၇	၇၁၆
ရှမ်း	၁၁. ၀	၁၀. ၅	၁၁. ၃	၂၀	၂၄	၃၇
ဧရာဝတီ	၁၄. ၄	၁၄. ၁	၁၂. ၀	၁၁၈	၁၄၂	၁၇၇
နေပြည်တော်	-	-	၂. ၃	-	-	၃၇
ပြည်ထောင်စု	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၄၃	၅၂	၇၆

Source : www.dop.gov.mm

လူနေထိုင်မှုအနည်းဆုံးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်များမှာ ကယားပြည်နယ်၊ ချင်းပြည်နယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ကချင်ပြည်နယ်တို့ဖြစ်ပြီး တစ်နိုင်ငံလုံး လူဦးရေ၏ ၇. ၂ ရာခိုင်နှုန်းခန့်သာ ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လူနေအနည်းဆုံးဒေသများမှာ ကချင်ပြည်နယ်ရှိမြို့နယ်အချို့၊ ချင်းပြည်နယ်နှင့် ကယားပြည်နယ်ရှိ ဆက်သွယ်သွားလာရန်ခက်ခဲသောဒေသများ ဖြစ်သည်။

နှစ်အလိုက် လူဦးရေ ပျံ့နှံ့မှုအချိုးအစားရာခိုင်နှုန်း ပြောင်းလဲခြင်းကိုလေ့လာရာတွင် ၁၉၈၃ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၄ ခုနှစ်အကြား ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတွင် လူနေပျံ့နှံ့မှုသည် ၁၁. ၂ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၁၄. ၃ ရာခိုင်နှုန်းသို့ မြင့်တက်ခဲ့သည်။ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၌ ၁၄. ၁ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၁၂. ၀ ရာခိုင်

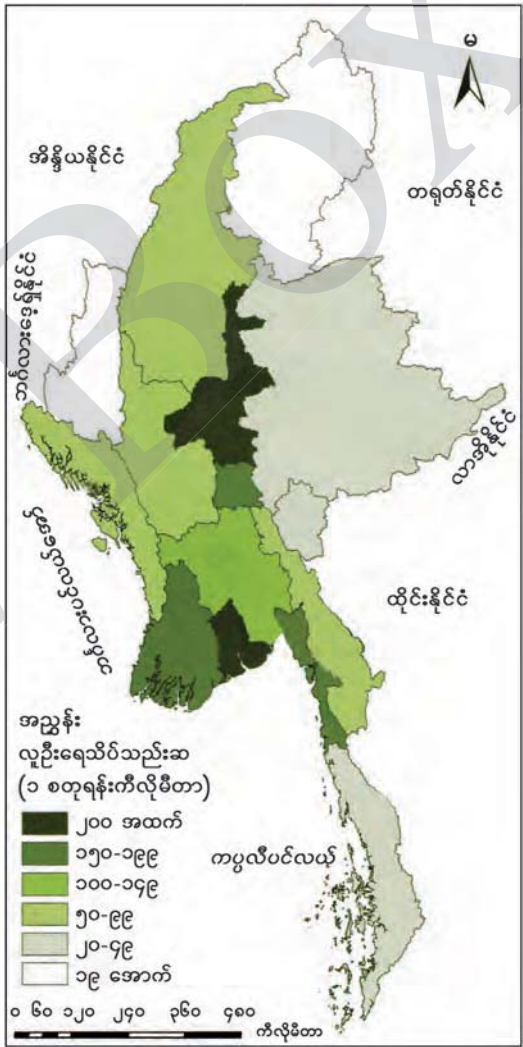
နှုန်းသို့ လျော့ကျသွားသည်။ ထို့အတူ ပဲခူးတိုင်း၊ မကွေးတိုင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် မွန်ပြည်နယ် တို့တွင်လည်း လူဦးရေပျံ့နှံ့မှုရာခိုင်နှုန်းများ လျော့ကျသွားသည်။ ထိုသို့ ပျံ့နှံ့မှုရာခိုင်နှုန်းလျော့ကျခြင်းမှာ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်နှင့် အခြားဒေသများ (ပြည်တွင်း/ပြည်ပ)သို့ အလုပ်လုပ်ကိုင်ရန် ထွက်ခွာ သွားခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။

လူဦးရေသိပ်သည်းမှု

၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေ သိပ်သည်းမှုမှာ ၁ စတုရန်းကီလိုမီတာတွင် ၄၃ ဦး ရှိခဲ့ပြီး ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် ၅၂ ဦးနှင့် ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ၁ စတုရန်းကီလိုမီတာ၌ ၇၆ ဦး နေထိုင်သည်။ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးသည် ၁ စတုရန်းကီလိုမီတာ တွင် ၇၁၆ ဦးရှိပြီး လူနေအသိပ်သည်းဆုံးဖြစ်သည်။ ချင်းပြည်နယ်သည် ၁ စတုရန်းကီလိုမီတာတွင် လူဦးရေ ၁၃ ဦးဖြင့် သိပ်သည်းမှုအနည်းဆုံးဖြစ် သည်။ မန္တလေး-ကျောက်ဆည်လွင်ပြင်၊ ဧရာဝတီ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ၊ မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း စစ်တောင်းမြစ်ဝှမ်းဒေသတစ်လျှောက်၊ မော်လမြိုင်- သထုံလွင်ပြင်နှင့် စစ်တွေလွင်ပြင်ဒေသများသည် လည်း လူနေသိပ်သည်းမှုများသောဒေသများ ဖြစ်သည်။ ထိုဒေသများသည် စိုက်ပျိုးရေးအတွက် မြေပြန့်လွင်ပြင်ပေါများခြင်း၊ စက်မှုလုပ်ငန်း၊ ကုန် သွယ်ရေးလုပ်ငန်းများလုပ်ကိုင်ရန် လမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရေးကောင်းမွန်ခြင်း စသည့် အခွင့်အလမ်း များ ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။

မြို့ပြနှင့် ကျေးလက်လူဦးရေ

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီ ကောက်ယူခဲ့သော မြန်မာနိုင်ငံ သန်းခေါင်စာရင်းများတွင် လူဦးရေ ၅၀၀၀ နှင့်အထက် နေထိုင်သောဒေသများကို မြို့ အဖြစ်သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ၁၈၉၁ ခုနှစ် သန်းခေါင်

Source : www.dop.gov.mm

ပုံ (၂. ၈) ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီးအလိုက် လူနေသိပ်သည်းမှု (၂၀၁၄)

စာရင်းအရ မြို့ပြလူဦးရေ ၀. ၉၅ သန်း (စုစုပေါင်းလူဦးရေ၏ ၁၂. ၃ ရာခိုင်နှုန်း)ရှိခဲ့ပြီး ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ၆. ၈ သန်း (စုစုပေါင်း လူဦးရေ၏ ၂၃. ၆ ရာခိုင်နှုန်း) သို့ တိုးလာခဲ့သည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းအရ မြန်မာနိုင်ငံရှိ လူဦးရေ၏ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် မြို့ပြတွင် နေထိုင်ပြီး ကျန် ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ကျေးလက်တွင်နေထိုင်ကြသည်။ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးသည် မြို့ပြလူဦးရေ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အများဆုံးဖြစ်သည်။ ကချင်ပြည်နယ်တွင် မြို့ပြလူဦးရေ ၃၆ ရာခိုင်နှုန်းရှိပြီး ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတွင် မြို့ပြနေထိုင်သူ ၁၄ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အနည်းဆုံးဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတွင် မြို့ပြနေထိုင်သူ လူဦးရေများပြားရခြင်းမှာ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်နောက်ပိုင်းတွင် မြို့သစ်များ တိုးချဲ့တည်ဆောက်ခြင်း၊ စက်မှုဇုန်များထူထောင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် အလုပ်အကိုင် အခွင့်အလမ်းများ ပေါများလာ၍ လူအများ မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ဝင်ရောက်လာခြင်းနှင့် သဘာဝဘေးဒဏ်ကြောင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးမှ လူများဝင်ရောက်လာခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကချင်ပြည်နယ်တွင် မြို့ပြလူဦးရေများပြားရခြင်းမှာ မြို့ပြဧရိယာအဖြစ်သတ်မှတ်ထားသော ကချင်ပြည်နယ်ရှိ အချို့ဒေသများတွင် ကျောက်မျက်တူးဖော်ရေးလုပ်ငန်းများ၌ အခြားဒေသမှလူအများ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

မြို့ပြများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာမှုသည် စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ လျင်မြန်စွာကြီးထွားလာနေသော မြို့ပြလူဦးရေအတွက် သင့်လျော်သောနေရာချထားမှု၊ သောက်သုံးရေ၊ မိလ္လာစနစ်၊ လျှပ်စစ်နှင့် သင့်လျော်သည့်လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ရေးတို့သည် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများရှိ အစိုးရများအတွက် တာဝန်ယူဖြေရှင်းပေးနေရသည့် အကြောင်းများ ဖြစ်သည်။

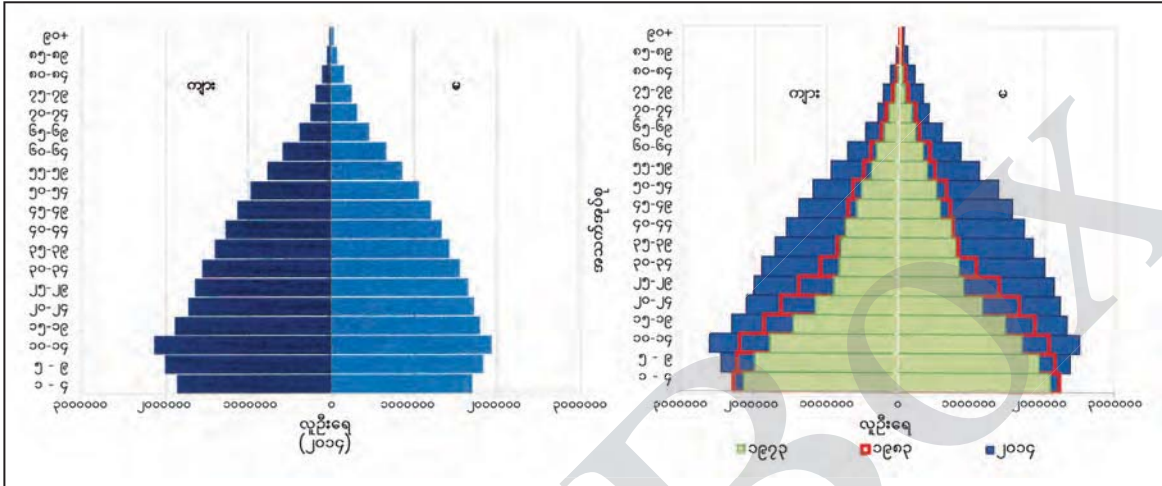
ဇယား (၂. ၁၂) မြို့ပြနှင့် ကျေးလက်လူဦးရေ

ခုနှစ်	နိုင်ငံလူဦးရေ (သန်းပေါင်း)	မြို့ပြလူဦးရေ (သန်းပေါင်း)	ရာခိုင်နှုန်း	ကျေးလက်လူဦးရေ (သန်းပေါင်း)	ရာခိုင်နှုန်း
၁၈၉၁	၇. ၇	၀. ၉၅	၁၂. ၃ %	၆. ၇၅	၈၇. ၇ %
၁၉၇၃	၂၈. ၉	၆. ၈	၂၃. ၆ %	၂၂. ၁	၇၆. ၄ %
၂၀၁၄	၅၀. ၃	၁၄. ၉	၃၀ %	၃၅. ၄	၇၀ %

Source : www.dop.gov.mm

၂.၂.၃ လူဦးရေလက္ခဏာရပ်များ

အသက်အုပ်စုဖွဲ့စည်းမှု

Source : www.dop.gov.mm

ပုံ (၂.၉) ခုနှစ်အလိုက် မြန်မာနိုင်ငံ၏လူဦးရေပိရမစ်များ နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြပုံ

၂၀၁၄ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေပိရမစ်ပုံသည် ကြိတ်ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ခေါင်းလောင်းပုံသဏ္ဍာန် ကြားတွင်ရှိပြီး ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် အောက်ခြေကားသော ပိရမစ်ပုံစံရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ သက်ငယ် ဦးရေအရွယ်အစားကျဆင်းခြင်းသည် လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်ခန့်မှစတင်၍ မွေးဖွားနှုန်းကျဆင်းလာ သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ် လူဦးရေပိရမစ်ပုံတွင် အသက် (၀-၉) နှစ်အောက် လူဦးရေ လျော့ကျသွားပြီး အလုပ်လုပ်နိုင်သော အသက်အရွယ်အုပ်စု (၁၅-၆၄) နှစ်ကြားလူဦးရေ တိုးလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ အသက်အရွယ်အုပ်စုအလိုက် လူဦးရေပြောင်းလဲမှု၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာဖြစ်ပြီး အလုပ် လုပ်နိုင်သောလူဦးရေများလာခြင်းသည် နိုင်ငံအတွက် ကောင်းမွန်သောလက္ခဏာတစ်ခု ဖြစ်သည်။

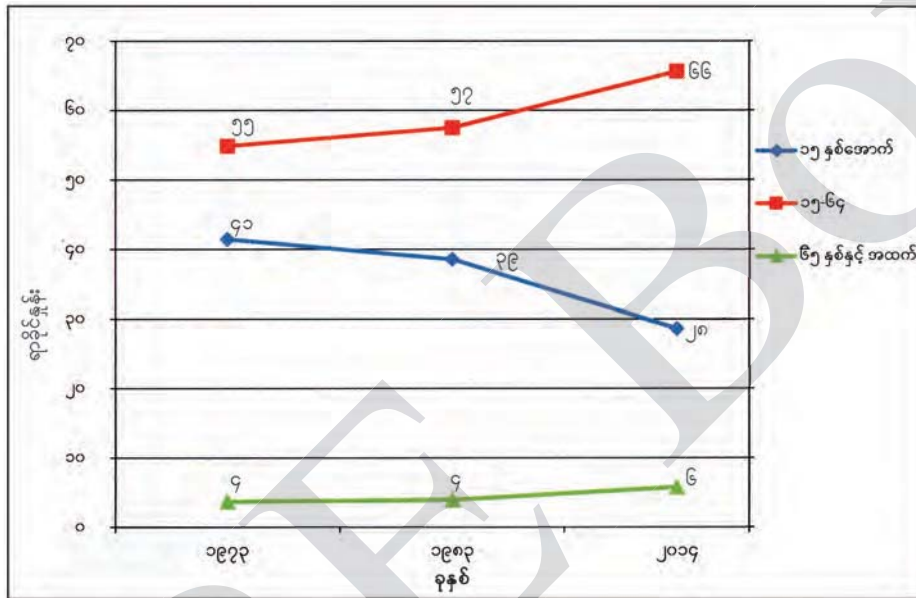
အသက်အုပ်စုကြီးအလိုက် လူဦးရေ

မြန်မာနိုင်ငံ၏လူဦးရေပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်တွင် အသက်အုပ်စုအလိုက် လူဦးရေအချိုးအစားပြောင်း လဲမှုကို တွေ့နိုင်သည်။ လူဦးရေကို ၁၅ နှစ် အောက်အုပ်စု၊ အသက် ၁၅-၆၄ နှစ်ကြားအုပ်စုနှင့် အသက် ၆၅ နှစ်အထက်ဟူ၍ အုပ်စု ၃ စုခွဲနိုင်သည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းအရ အသက် ၁၅ နှစ်အောက်ဦးရေ ၄၁ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၂၀၁၄ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းအရ ၂၈ ရာခိုင်နှုန်းသို့ ကျဆင်းသွားခြင်းသည် မွေးနှုန်းကျဆင်းသွား၍ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်သန်းခေါင်စာရင်းအရ အသက် (၁၅-၆၄) ကြား အလုပ်လုပ်ကိုင်နိုင်သော ဦးရေသည် ၅၅ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၂၀၁၄ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းအရ ၆၆ ရာခိုင်နှုန်းသို့ တိုးလာကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဇယား (၂. ၁၃) အသက်အုပ်စုအလိုက် လူဦးရေရာခိုင်နှုန်း

အသက်အုပ်စု	၁၉၇၃ ခုနှစ်	၁၉၈၃ ခုနှစ်	၂၀၁၄ ခုနှစ်
၁၅နှစ်အောက်	၄၁ %	၃၉ %	၂၈ %
၁၅-၆၄	၅၅ %	၅၇ %	၆၆ %
၆၅ အထက်	၄ %	၄ %	၆ %

Source : www.dop.gov.mm

ပုံ (၂. ၁၀) အသက်အုပ်စုအလိုက် လူဦးရေပြပုံ

ကျား မ အချိုး

၂၀၁၄ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းအရ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အမျိုးသားဦးရေ ၂၄. ၈၃ သန်း (စုစုပေါင်းလူဦးရေ၏ ၄၈. ၂ ရာခိုင်နှုန်း) ရှိပြီး အမျိုးသမီးဦးရေ ၂၆. ၆၆ သန်း (စုစုပေါင်းလူဦးရေ၏ ၅၁. ၈ ရာခိုင်နှုန်း) ကျော်ရှိသည်။ အမျိုးသမီးဦးရေသည် အမျိုးသားဦးရေထက် ၁. ၈၃ သန်းခန့် ပိုများသည်။ ကျား မ အချိုးမှာ ၉၃/၁၀၀ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

လုပ်သားအင်အားပါဝင်နှုန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းအရ စုစုပေါင်း လူဦးရေ၏ ၆၆ ရာခိုင်နှုန်း(လူဦးရေ ၃၃ သန်း ခန့်)သည် အလုပ်လုပ်နိုင်သောအသက်အရွယ် (၁၅-၆၄)နှစ်ဖြစ်ပြီး လုပ်သားအင်အားစုတွင် ပါဝင်သည်။ လုပ်သားအင်အားဆိုသည်မှာ အသက်အုပ်စု (၁၅-၆၄)နှစ် ကြားရှိ လူဦးရေကို ဆိုလိုသည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ လုပ်သားအင်အားစုတွင် အမျိုးသားဦးရေသည် အမျိုးသမီးဦးရေထက် ပိုများကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထိုသို့များရခြင်းမှာ အမျိုးသမီးလုပ်သားများထက် အလုပ်အကိုင်ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် ပညာအရည်အချင်း ပိုမိုကောင်းမွန်ခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံသောနိုင်ငံဖြစ်၍ စိုက်ပျိုးရေးနှင့်ဆက်နွှယ်သည့် ပထမအဆင့် စီးပွားကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းများတွင် လုပ်ကိုင်သူဦးရေ အများဆုံးဖြစ်သည်။ ဒုတိယအဆင့် စီးပွားကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းများဖြစ်သော စက်မှုလုပ်ငန်းနှင့် ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများတွင် လုပ်ကိုင် သူဦးရေ ဒုတိယအများဆုံးဖြစ်သည်။

မီခိုသူအချိုး

မီခိုသူဆိုသည်မှာ အသက် ၁၅ နှစ်အောက် ကလေးအုပ်စုနှင့် အသက် ၆၅ နှစ်အထက် သက်ကြီးရွယ်အိုများကို ဆိုလိုသည်။ အလုပ်လုပ်နိုင်သည့် (၁၅-၆၄)ကြား လူဦးရေအပေါ်တွင် မီခိုမှုကို မီခိုသူအချိုးဖြင့် တိုင်းတာနိုင်သည်။ မီခိုသူအချိုးကို ကလေးမီခိုသူအချိုး၊ သက်ကြီးမီခိုသူအချိုးနှင့် စုစုပေါင်းမီခိုသူအချိုးတို့ဖြင့် ဖော်ပြနိုင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် သက်ကြီးရွယ်အို မီခိုသူအချိုးမှာ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ၆.၇ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ၈.၈ ရာခိုင်နှုန်းသို့ မြင့်တက်လာခဲ့သည်။

ဇယား (၂. ၁၄) မြန်မာနိုင်ငံ၏ မီခိုသူအချိုး (၂၀၁၄)

မီခိုသူအချိုး	၁၉၇၃ ခုနှစ်	၁၉၈၃ ခုနှစ်	၂၀၁၄ ခုနှစ်
ကလေးမီခိုသူအချိုး	၇၅.၆	၆၇.၀	၄၃.၇
သက်ကြီးမီခိုသူအချိုး	၆.၇	၆.၈	၈.၈
စုစုပေါင်းမီခိုသူအချိုး	၈၂.၃	၇၃.၉	၅၂.၅

Source : www.dop.gov.mm

မျှော်မှန်းသက်တမ်း (Life Expendency)

မျှော်မှန်းသက်တမ်းဆိုသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံသားများ၏ အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်မည့် ပျမ်းမျှ သက်တမ်းကို ဆိုလိုသည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံသားတစ်ဦး၏ ပျမ်းမျှမျှော်မှန်းသက်တမ်းသည် ၅၇.၆ နှစ်ရှိရာမှ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ၆၄.၇ နှစ် သို့တိုးလာခဲ့သည်။

ဇယား (၂. ၁၅) မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများ၏ မျှော်မှန်းသက်တမ်း

နိုင်ငံ	မျှော်မှန်းသက်တမ်း	ကျား	မ
ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်	၇၁. ၀	၆၉. ၈	၇၂. ၃
အိန္ဒိယ	၆၇. ၅	၆၆. ၁	၆၈. ၉
တရုတ်	၇၅. ၄	၇၄. ၀	၇၇. ၀
လာအို	၆၅. ၅	၆၄. ၁	၆၆. ၈
ထိုင်း	၇၄. ၁	၇၀. ၈	၇၇. ၆
မြန်မာ	၆၄. ၇	၆၀. ၂	၆၉. ၃

Source : worldatlas

လူဦးရေမူဝါဒ (Population Policy)

လူဦးရေမူဝါဒဆိုသည်မှာ လူဦးရေတိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ နိုင်ငံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန် ရည်ရွယ်၍ လူဦးရေပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်များ စနစ်တကျဖြစ်ပေါ်စေရေးအတွက် သက်ဆိုင်သည့် နိုင်ငံအစိုးရများက ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မည့် စီမံချက်များအား ကြိုတင်စီစဉ်ဆောင်ရွက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ လူဦးရေမူဝါဒရေးဆွဲရာတွင် ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်သည့်အချက်များမှာ

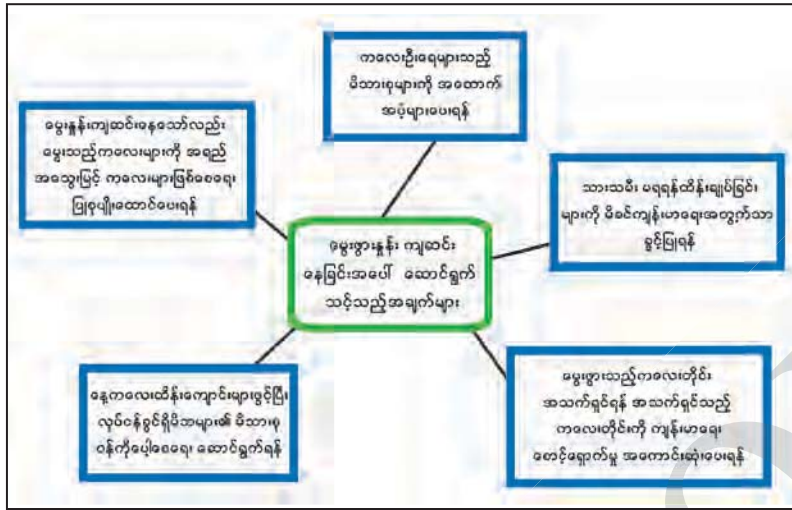
- (၁) မွေးဖွားနှုန်းကျဆင်းရသည့် အကြောင်းများ
- (၂) သေဆုံးနှုန်းလျော့ကျလာသည့် အကြောင်းများ
- (၃) မူလနေရာမှ အခြားနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ရသည့်အကြောင်းများ ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံနှင့် လူဦးရေမူဝါဒ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၁၉၉၂ ခုနှစ်၌ အမျိုးသားလူဦးရေမူဝါဒ (National Population Policy) ကိုရေးဆွဲခဲ့ပြီး ယင်းမူဝါဒတွင် မိခင်ကလေးကျန်းမာရေး၊ မျိုးဆက်ပွားကျန်းမာရေး၊ ကျား မ တန်းတူညီမျှမှု၊ လူငယ်များအရေးဦးတည်ဆောင်ရွက်ရေး၊ ပဏာမ ကျန်းမာရေးဆောင်ရွက်ချက်များ၊ လူဦးရေရွှေ့ပြောင်းခြင်း၊ မြို့ပြဖွံ့ဖြိုးခြင်းနှင့် ဖွားသေစနစ်ဆန်းစစ်ခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်များပါဝင်ပြီး အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ခေတ်ကာလနှင့်ကိုက်ညီသည့် လူဦးရေမူဝါဒများကို ပြန်လည် ရေးဆွဲရန် လိုအပ်လျက်ရှိပြီး ပါဝင်သင့်သည့်အချက်များမှာ

- (၁) မွေးဖွားနှုန်း ကျဆင်းနေခြင်းအပေါ် ဆောင်ရွက်သင့်သည့်အချက်များ
- (၂) သေဆုံးနှုန်း လျော့ကျစေရန် ဆောင်ရွက်သင့်သည့်အချက်များနှင့်
- (၃) ပြောင်းရွှေ့လူဦးရေများအတွက် ဆောင်ရွက်သင့်သည့် အချက်များဖြစ်သည်။

ပုံ (၂. ၁၁) မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေမူဝါဒဖော်ဆောင်ရာတွင် ဆောင်ရွက်သင့်သည့်အချက်များ

အဓိကအချက်များ

- ❖ မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာ့လူဦးရေ အများဆုံး နှစ်နိုင်ငံနှင့် ကမ္ဘာ့လူဦးရေ အသိပ်သည်းဆုံး နိုင်ငံတို့ကြားတွင် တည်ရှိသည်။
- ❖ မြန်မာနိုင်ငံလူဦးရေသည် ၂၀၁၉ ခုနှစ်မေလတွင် ၅၄ . ၁ သန်းရှိသည်။
- ❖ မွေးဖွားနှုန်းနှင့် သေဆုံးနှုန်း ကျဆင်းလာခြင်းမှာကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အသိပညာများ ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာ သိရှိလာခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။
- ❖ မြေပြန့်ဒေသများရှိ တိုင်းဒေသကြီးများတွင် လူနေပျံ့နှံ့မှုနှင့် သိပ်သည်းမှုများသည်။
- ❖ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတွင် မြို့ပြနေထိုင်သူ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အများဆုံး နေထိုင်သည်။
- ❖ ၂၀၁၄ ခုနှစ်စာရင်းအရ အမျိုးသမီးဦးရေသည် အမျိုးသားဦးရေထက် ပိုများကြောင်း တွေ့ရသည်။
- ❖ ၂၀၁၄ ခုနှစ်စာရင်းအရ မြန်မာနိုင်ငံသားတို့၏ မျှော်မှန်းသက်တမ်း ၆၅ နှစ်ရှိသည်။

လေ့ကျင့်ရန်မေးခွန်းများ

- ၁။ ချင်းပြည်နယ်သည် လူနေပျံ့နှံ့မှု နည်းရခြင်းမှာ အဘယ်ကြောင့်နည်း။
- ၂။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသများနှင့် မြစ်ဝှမ်းလွင်ပြင်ဒေသများသည် အဘယ်ကြောင့် လူနေ သိပ်သည်းမှု များသနည်း။
- ၃။ မွေးဖွားနှုန်းနှင့် သေဆုံးနှုန်းများ ကျဆင်းလာခြင်း အကြောင်းရင်းများကို ဖော်ပြပါ။
- ၄။ လုပ်သားအင်အားဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း။
- ၅။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အမျိုးသမီးဦးရေများသော်လည်း လုပ်သားအင်အားစုအတွင်း အမျိုးသား ဦးရေများရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို ရှင်းပြပါ။
- ၆။ မျှော်မှန်းသက်တမ်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြပါ။